

Hallintovaliokunta
hav@eduskunta.fi

Hallintovaliokunnan pyyntö 21.8.2025

Keskusrikospoliisin lausunto ns. palomuurisääntelyssä (HE 29/2025 vp)

1 Asia

Eduskunnan hallintovaliokunta on pyytänyt muun ohella Keskusrikospoliisilta (KRP) lausuntoa hallituksen esityksestä (HE 29/2025 vp) eduskunnalle laiksi poliisilain 5 a luvun muuttamisesta ja eräksi muiksi laeiksi (jälj. hallituksen esitys). Asiallisesti hallituksen esityksessä on kyse muutoksesta siviilitiedusteluun liittyvässä poliisilain (872/2011, jälj. PolL) 5 a luvun ns. palomuurisäännöksessä, sekä vastaavassa sotilastiedusteluun liittyvässä sotilastiedustelulain (590/2019, jälj. SotTL) palomuurisäännöksessä.

KRP on lausunut 2.9.2024 hallituksen esityksen luonnoksesta sisäministeriölle (POL-2024-107716), mutta ei ole suoraan osallistunut hallituksen esitystä valmistelevaan hankkeeseen. Poliisin toimialalta hankkeessa on ollut mukana Poliisihallitus.

2 Taustaa

Sekä Poliisihallitus että KRP osallistuivat 2010 luvun loppupuoliskolla alkuperäisen siviilitiedustelulain valmisteluun työryhmävaiheesta aina eduskunnan valiokuntakäsittelyihin saakka. Poliisin toimiala kiinnitti jo tuolloin erityisesti huomiota siviili- ja sotilastiedustelulakien ns. palomuurisäännöksiin. Asiallisesti niissä omaksuttu tiukasti rikostunnusmerkistöjen rangaistusseuraamuksiin sidottu tietojen luovuttaminen rikostorjuntaan sopii huonosti viranomaistoimintaan, jonka keskeisin tavoite on turvallisuutta uhkaavien tekojen ennalta estäminen. Käytännössä, jos teko ei ole realisoitunut tai juridisesti alkanut, sen tunnusmerkistön mukaisuutta ja mahdollista rangaistusmaksimia on ongelmallista arvioida. Muun muassa tämän ennakoitiin hankaloittavan valitun sääntelymallin mukaista tiedonluovutusta toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tiedustelulakien oltua nyt noin kuusi vuotta voimassa, voidaan kokemukseen perustuen arvioida, että voimassa oleva palomuurisääntely on todennäköisesti vaikeuttanut tai estänyt sellaisenkin tiedustelumenetelmillä saadun tiedon luovuttamista poliisille, joka ei liity rikoksiin, mutta johon poliisi tarvitsisi tilannekuvansa ja toimintansa suuntaamiseksi välttämättömästi tietoa. Haaste korostuu nykyisessä geopolittisesti jännitteisessä turvallisuustilanteessa, jossa myös poliisin tehtäväkenttä on jatkuvassa muutoksessa ja odotukset poliisitoimintaa kohtaan ovat kasvaneet.

KRP korostaa, että erityisesti siviilitiedustelun uhkien realisoituessa, kyse on poliittisen hallinnan ohella tai sijaan monesti rikoksista, joissa toimivaltainen viranomaisen vasteen

antamiseen ja tapahtumien tutkintaan on poliisi. Jo ennen tätä poliisi kohdentaa toimintaansa ja resurssejaan tietojohtoisesti uhkien torjumiseksi. Poliisin koko toiminta perustuu tietoon ja tiedolla johtamiseen, sekä mahdollisimman pitkälle ennakkointiin. Vaikka poliisi ei ole tiedusteluviranomainen, on poliisin tehtäväkentässä laajasti rikostiedustellisia tehtäviä ja PolL 1:1 §:n mukaisesti poliisin tehtävänä on myös kansallisen turvallisuuden suojaaminen. Kansallisen turvallisuuden suojaamisessa keskeistä on yhteistyö ja yhteistoiminta eri toimijoiden kesken, muun ohella terrorismin ja hybridiuhkien tehokkaaksi torjumiseksi.

Vakavimpien uhkien osalta erikseen huomautetaan, että NATO-jäsenyyden myötä kynnys tulkita Suomeen kohdistuvia vaikuttamistoimia sotilaallisiksi ja siten hyökkäykseksi Suomea sekä puolustusliittoa vastaan voi olla korkea. Epäselvissä tilanteissa tultaneen toimimaan sisäisen turvallisuuden toimialueella. Suomessa poliisilla on monesti pääasiallinen toimivalta operatiivisen vasteen osalta epäsymmetrisissä ja epäselvissä turvallisuusuhkissa, jotka eivät ole heti selvästi attribuoitavissa sotilaallisiksi. Samalla uudet turvallisuusuhat ovat asymmetrisiä, eikä jakoa sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välillä ole perinteisessä mielessä enää tehtävissä.

Edellä todetun jälkeen KRP pitää yhteiskunnan turvallisuuden kannalta erinomaisena, että eduskunta hyväksyi (EK 70/2022 vp – VNS 11/2021 vp) hallintovaliokunnan mietinnön (HaVM 35/2022 vp) mukaisen kannanoton palomuurisääntelyn täsmentämistarpeiden arvioinnista ja että pääministeri Orpon hallitusohjelman mukaisesti asiaa on nyt tarkasteltu ja tehty käsillä oleva hallituksen esitys.

3 Yleistä

Yleisesti KRP katsoo hallituksen esityksen ja sen tavoitteet erittäin onnistuneiksi. Sääntelyllä selkeytettäisiin hyvin nykyisiä haastepisteitä ja mahdollistettaisiin yhä paremmin tiedonvaihto tiedusteluviranomaisten ja toimivaltaisen viranomaisen välillä, sekä siten kansallisen turvallisuuden ja yleisen järjestyksen ja turvallisuuden suojaaminen muuttuneessa turvallisuusympäristössä. Kokonaisuutena ehdotetuilla säännöksillä lisättäisiin mahdollisuuksia turvallisuusviranomaisten yhteisen tilannekuvan kehittämiseen ja uhkaympäristön tehokkaaseen hallintaan sekä uhkien torjuntaan.

4 Erityistä

Alla esitetyt muutostarpeet ovat pääosin teknisiä täsmäytyksiä, joilla edelleen yhdenmukaistettaisiin ja selvennettäisiin ansiokasta hallituksen esitystä toiminnallisesti tai lakisystemaattisesti astetta tarkemmaksi.

4.1 Palomuurisääntelyn otsikointi (PolL 44 § ja SotTL 79 §)

Hallituksen esityksessä palomuurisääntelyn otsikointi ehdotetaan muutettavaksi siten, että kyseessä ei olisi enää kategorinen tiedustelumenetelmillä hankittua tietoa rikostorjuntaviranomaisille kauttaaltaan koskeva muotoilu: "tiedustelutoimivaltuuksilla hankitun tiedon luovuttaminen rikostorjuntaan", vaan tarkkarajaisempi ja tarkoituksenmukainen:

"rikosepäilyn ja rikostiedon luovuttaminen rikostorjuntaan". Muutos on poliisille erittäin tarpeellinen ja selkeyttää säännöksen soveltamisalaa, mahdollistaen samalla tiedustelumenetelmillä hankitun muun kuin rikosta tai rikosepäilyä koskevan tiedon luovuttamisen - muiden tiedonvälityksen mahdollistamien sääntöjen täytyessä - myös rikostorjuntaviranomaisille. Kysymys olisi mm. rikosten ulkopuolisesta ilmiötiedosta.

Säännöksen nykyinen sanamuoto on asiallisesti estänyt minkään tiedustelumenetelmillä hankitun tiedon luovuttamisen rikostorjuntaviranomaisille (ml. KRP:lle), jos palomuurin läpäisyedellytykset eivät ole täyttyneet. Näin esimerkiksi tilannekuvaraportteihin kirjattua tiedustelumenetelmin osaksikaan hankittua ilmiötietoa ei ole voinut antaa poliisille ilman palomuurin läpäisyehtojen täyttymistä. Hallituksen esitys korjaisi tilannetta merkittävästi parempaan.

Samalla on keskeistä huomata, että palomuri koskee vain tiedustelumenetelmin hankittua tietoa, eikä Suojelupoliisin tai sotilastiedustelun muilla keinoin hankkima tieto kuulu nykyisinkään sääntelyn soveltamisalaan.

4.2 Tiedon ilmoittamisvelvollisuus vs. luovutusoikeus (PoL 44.1 § ja SotTL 79.1 §)

Hallituksen esityksessä tiedusteluviranomaisten velvollisuus ilmoittaa ns. ylitörkeistä jo tapahtuneista rikoksista (rang. max yli 6 v. vankeutta) muuttuisi kaksiosaiseksi. Eli ilmoitus olisi tehtävä KRP:lle (*velvollisuus*), mutta sen lisäksi rikosta koskevan tieto voitaisiin (*mahdollisuus*) luovuttaa toimivaltaiselle viranomaiselle, joka voisi siis olla myös muu taho kuin KRP. Nykyisessä jo tapahtuneita ylitörkeitä rikoksia koskevassa PoL ja SotTL sääntelyssä puhutaan ainoastaan ilmoitusvelvollisuudesta KRP:lle, joka on käytännössä katsottu sisältävän paitsi ilmoituksen rikoksesta myös tiedot ilmoituksen taustalla. Koska säännös olisi nyt muuttumassa kaksiosaiseksi, voisi hallituksen esitykseen harkita selvyiden vuoksi täsmennettävän, että ns. alkuiltimoitus KRP:lle käsittää myös rikosta koskevan tiedon luovuttamisen. Tämä voitaisiin toteuttaa yksinkertaisella lisäyksellä momentin alkuun, joka vastannee sääntelyn tarkoitusta (muutosesitys kursivissa lihavoituna):

"Suojelupoliisin on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava keskusrikospoliisille **ja luovutettava rikosta koskevaa tietoa**, jos tiedustelumenetelmän käytön avulla saadusta tiedosta ilmenee, että voidaan olettaa tehdyksi sellainen rikos, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään kuusi vuotta vankeutta."

Hallituksen esityksessä 1 momentin jälkiosassa esitetty laajennus tiedon luovuttamisoikeuteen KRP:n ohella toimivaltaiselle esitutkintaviranomaiselle on tarpeellinen, kun kyse on tilanteessa, jossa jollakin muulla esitutkintaviranomaisella jo olisi samaa asiaa koskeva esitutkinta vireillä. KRP lähtee kuitenkin siitä, että muotoilu olisi perusteltua säilyttää ennallaan siltä osin, että KRP saisi tällaisissa tapauksissa aina tiedon epäilystä rikoksesta, vaikka tieto voitaisiin tiedusteluviranomaiselta antaa myös muulle esitutkintaviranomaiselle. Säädösteknisesti tämä olisi mahdollista toteuttaa muuttamalla lainkohta seuraavaan muotoon (muutosesitys kursivissa lihavoituna):

Suojelupoliisi saa luovuttaa tällaista rikosta koskevaa tietoa keskusrikospoliisille ***tai ja sen lisäksi*** muulle toimivaltaiselle esitutkintaviranomaiselle. Viranomaisista esitutkinnassa säädetään esitutkintalain (805/2011) 2 luvun 1 §:ssä.

Perusteena todetaan, että KRP:llä on rikostorjunnassa erityisrooli, joka tulee jo sen lainmukaisista tehtävistä poliisin hallinnosta annetusta laista (110/1992). Mainitun lain 9 §:n mukaisesti (kursivointi tässä) "Keskusrikospoliisin tehtävänä on *torjua* kansainvälistä, järjestäytynyttä, ammattimaista, taloudellista ja muuta *vakavaa rikollisuutta*, suorittaa tutkintaa, tuottaa asiantuntijapalveluita, kehittää rikostorjuntaa ja rikostutkintamenetelmiä sekä toteuttaa todistajansuojeluohjelmaa. Lisäksi asetus poliisin hallinnosta (158/1996) 7 §:n mukaan Keskusrikospoliisin tulee erityisesti seurata rikollisuutta. KRP:n roolista johdun on tarpeen, että KRP saa aina tiedon ylitorkeasta jo tapahtuneesta rikoksesta, *vaikka sen lisäksi* ilmoitus tehtäisiin muulle esitutkintaviranomaiselle. Ylitörkeitä rikoksia koskeva tieto olisi joka tapauksessa tultava muilta esitutkintaviranomaisilta poliisille lain-säädännön kautta muutoin, jotta poliisi voi arvioida mahdollisen otto-oikeutensa käyttöä asiassa. On selvintä, että tuo taho poliisin sisällä on keskitetysti KRP. Tätä tukisi myös po. momentin kokonaissystematiikka, jonka mukaisesti ns. alkuilmoitus on tehtävä KRP:lle.

Muiden esitutkintaviranomaisten esitutkinnan ilmoitus- ja siirtovelvollisuutta koskevat säännökset on kirjattu asianomaisiin lakeihin. Tullin on ilmoitettava tullin rikostorjunnasta annetun lain (623/2015) 2:2 §:n perusteella poliisille tietoonsa tulleesta epäilystä vakavasta rikoksesta ja käynnistämästään toimenpiteestä sellaisen rikoksen selvittämiseksi. Sekä edelleen saman lain 2:3 §:n perusteella siirrettävä tullirikoksen esitutkinta kokonaan poliisille, jos poliisi sitä rikosvastuun kokonaisvaltaisen ja tarkoituksenmukaisen toteutumisen turvaamiseksi pyytää. Vastaavan tyyppinen ilmoitus- ja siirtovelvollisuus on rajavartiolaitoksella rikostorjunnasta rajavartiolaitoksesta annetun lain (108/2018) 2 luvun 7-8 §:n pykälien perusteella. Ja soveltuvin osin tietyissä tilanteissa myös puolustusvoimilla (laki sotilaskurinpidosta ja rikostorjunnasta Puolustusvoimissa 89/2025) 16 luvun 189-190 §:n perusteella.

4.3 Viranomaiskäsitteiden systemaattisuus PolL 44.2 ja 44.4 §, SotTL 79.2 § ja 79.4 §

PolL 44.2 § ja SotTL 79.2 § ensimmäisessä lauseessa käytetään käsitettä *rikoksen estämiseksi toimivaltaiselle viranomaiselle*, johdonmukaista olisi, että myös momentin toisessa lauseessa käytettäisiin samaa käsitettä *toimivaltainen viranomainen* -käsitteen sijaan.

PolL 44.4 § ja SotTL 79.4 §:ssä kyse on tiedon luovuttamisesta *toimivaltaiselle viranomaiselle* hankkeilla olevan rikoksen estämiseksi, jos rikoksen rangaistusmaksimi on vähintään 2 vuotta vankeutta. Momenteissa käytetään käsitettä *toimivaltainen viranomainen*, mutta voisi olla systemaattista käyttää käsitettä *rikokseen estämiseen toimivaltainen viranomainen*, kuten 2 momenteissa.

4.4 Ilmoitusoikeus jo tehdyistä rikoksista rangaistus maksimi min 3 vuotta vankeutta (Poll 44.3 § ja SotTL 79.3 §)

Tältä osin esitetään muotoiluksi muutettavan "...saa ilmoittaa tehdystä rikoksesta ja luovuttaa rikosta koskevaa tietoa keskusrikospoliisille ***tai ja sen lisäksi*** muulle toimivaltaiselle esitutkintaviranomaiselle,..."

Perusteluina viitataan Poll 44.1 § ja SotTL 79.1 § osalta edellä lausuttuun.

4.5 Maanpetosrikosten ilmoittamisesta 44.5 § ja ja SotTL 79.5§

Ehdotettu uusi 5 momentti on poliisin toiminnan kannalta tarpeellinen. Siinä säädettäisiin oikeudesta 1–4 momentin estämättä aina ilmoittaa tiedustelumenetelmän käytön avulla havaitusta jo tehdystä tai vielä estettävissä olevasta rikoslain (39/1889) 12, 13 ja 34 a luvussa säädetystä rikoksesta sekä luovuttaa tietoa sellaisesta rikoksesta 1 ja 2 momentissa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Momentin perusteella voisi ilmoittaa ja luovuttaa tietoja myös sellaisista vielä estettävistä ja tapahtuneista rikoksista, joihin momentit 1-4 eivät anna mahdollisuutta. Tällaisia rikoksia olisivat tuottamuksellinen turvallisuussalaisuuden paljastaminen, puolueettomuusmääräysten rikkominen, maanpetoksellinen yhteydenpito, laitton sotilaallinen toiminta, matkustaminen terrorismirikoksen tekemistä varten ja terrorismirikoksen tekemistä varten tapahtuvan matkustamisen edistäminen. Kyseisten rikosten vakavan luonteen, sekä rikosten estämisen ja selvittämisen merkittävyyden kannalta on tärkeää, että poliisi saa niistä Suojelupoliisilta ilmoituksen ja tiedonluovutuksen.

Välttämätöntä on hallituksen esityksen perusteluissa avata se, että uusi 5 momentti ei muuta 1 ja 2 momenttien mukaista tiedusteluviranomaisen ilmoitusvelvollisuutta harkinnanvaraiseksi. Eli 5 momentti täydentää ja mahdollistaa 1 ja 2 momenttien normaalirakennetta laajemmin ilmoittamisen maanpetosrikoksista, mutta ei poista perustilanteessa (ylitörkeät rikokset) tiedusteluviranomaiselle säilytettyä imperatiivista velvoitetta.

4.6 Tiedon luovuttaminen eräissä tapauksissa Poll 44 a § ja SotTL 80 §

Ehdotetut pykälät mahdollistaisivat (*tässä teknisesti yhdistetyssä muodossa*) Poll 44 §:n 3-5 momentissa ja SotTL79 §:n 3–5 momentissa tarkoitusta rikoksesta ilmoittamisen ja tiedon luovuttamisen momenteissa tarkoitettulle toimivaltaisille viranomaisille *myös* maanpuolustuksen / kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi ja muuksi luovutuksensaajan toiminnan suuntaamiseksi. Tällöin tietoa ei saa käyttää esitutkintalain 3 luvun 3 §:n tarkoituksessa, salaista tiedonhankintakeinoja, salaista pakkokeinoja tai muuta pakkokeinoja koskevan vaatimuksen tai päätöksen perusteena eikä näyttönä rikosasiassa.

Teknisenä huomiona mainitaan, että Poll 44 a §:ssä käytetään termiä *myös*, joka on tarpeellinen, koska kyse on täydentävästä sääntelystä suhteessa Poll 44 §:n 3-5 momentteissa mainittuun. Termi *myös* kuitenkin puuttuu hallituksen esityksessä SotTL 80 §:stä ja olisi yhdenmukaisuuden takia sinne syytä lisätä.

Yleisenä huomiona todetaan sekä PolL 44 a §:n että SotTL 80 §:n olevan toiminnallisesti erittäin tarpeellisia ja mahdollistavan poliisitoiminnan suuntaamista, joka on tietojohdotuksen toiminnan perusta. On selvää, että tällä poikkeusperusteella saatua tietoa ei voitaisi käyttää oikeudenkäynnissä ja siten lakitasoisesti kirjatut tiedonkäytön rajaukset (hyödyntämiskiellot) ovat pääosin välttämättömiä.

Hyödyntämiskiellossa olisi kuitenkin myös tiedon käyttö salaisen tiedonhankintakeinon vaatimuksen tai päätöksen perusteena (PolL 5 luvun rikoksen estämisen keinot). Perustelujen mukaan hyödyntämiskiellolla turvattaisiin osaltaan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

Hallituksen esityksen perusteluissa ei ole selkeästi avattu käsitteiden *rikoksen estäminen*, *rikoksen paljastaminen* ja *rikoksen selvittäminen* eroja. Yksinkertaistaen todeten rikoksen estämisen onnistuessa rikos ei pääse tapahtumaan, tällöin oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin vaatimus ei vaarantuisi toisin kuin, jos tietoa käytettäisiin esitutkintalain 3 luvun 3 §:n tarkoituksessa, salaista pakkokeinoja tai muuta pakkokeinoja koskevan vaatimuksen tai päätöksen perusteena (näytön hankinta) tai näyttönä rikosasiassa.

Kun vakavien rikosten ennalta estäminen on valtion ydintehtävänä tarkoituksenmukaista mahdollistaa riittävän tehokkaasti, esitetään harkittavaksi, tulisiko hyödyntämiskiellotiedoista poistaa määrä *salaista tiedonhankintakeinoja* koskevan vaatimuksen tai päätöksen perusteena. Esitetyllä muutoksella poliisilla olisi mahdollisuus kohdentaa PolL 5 luvun rikoksen estämiseen tarkoitettuja keinoja luovutetun tiedustelutiedon pohjalta. Eli asiallisesti toimivaltaisena viranomaisena ennalta estää nykyistä paremmin vakavimpia uhkia.

5 Taloudelliset vaikutukset

Hallituksen esitykseen on kirjattu: ”Taloudellisten vaikutusten osalta hallituksen esityksessä siviilitiedustelulainsäädännöksi (HE 202/2017 vp) poliisihallinnolle aiheutuvia taloudellisia vaikutuksia arvioitiin suuntaa antavasti ja lähinnä vain esitutkintaan siirtyvien asioiden näkökulmasta. Suojelupoliisi on luovuttanut siviilitiedustelulainsäädännön voimaan tulon jälkeen tietoa poliisille palomuri ja muun sääntelyn perusteella. Käsillä olevassa hallituksen esityksessä tehtävien muutosten jälkeen palomurisääntely muuttuu täsmällisemmäksi ja käyttökelpoisemmaksi, joten tietojen luovuttaminen suojelupoliisilta poliisille arvion mukaan oletettavasti lisääntyy ja aiheuttaa jonkin verran resurssivaikutuksia. Lisäksi on kiinnitettävä huomiota siihen, että poliisin vastuulle siirrettävät asiat, joissa on mahdollista vielä estää rikos, vaativat erityisesti akuutissa tilanteessa varsin suurta resurssia.”

Tältä osin huomautetaan, että poliisi on yksilöinyt oletettavat siviili- ja sotilastiedustelun kustannusvaikutukset aikoinaan em. lakien (budjettilait) alkuperäisten hallitusten esitysten valmistelun yhteydessä - htv-tarkkuudella. Kustannusvaikutusarvio perustui käytännössä sellaisenaan arvioituihin palomuurin läpi tulevien rikosten ennakoituun lukumäärään ja tiedustelulakien uhkaperusteiden pohjalta arvioituun luovutettujen rikosasioiden vakavuuteen. Oletettavasti nimenomaan palomuripykäliin liittyvien haasteiden takia sen

läpi tulleet ilmoitukset ovat jääneet selvästi ennakko-odotuksia vähäisemmäksi ja siten todelliset kustannukset poliisille realisoitumatta. Mikäli tilanne nyt uudella sääntelyllä muuttuu, lienee käyttökokemusten jälkeen perusteltua arvioida poliisin mahdollisia kustannusvaikutuksia todellisuutta vastaavasti uudelleen.

6 Lopuksi

Vaikka hallituksen esitys on monelta osin erinomainen ja parantaisi selvästi nykytilaa, on lopulta selvää, ettei poliisin tiedustelu- ja tiedonhankintakyvykkyys vakavimmista rikollisuuden uhista ja ilmiöistä voi rakentua kolmansien varaan. Tiedusteluviranomaisten tiedustelulaeilla mahdollistetussa tiedonhankinnassa ei ole kyse rikoksista, vaan muiden turvallisuushuoliin tiedustelusta. Rikoksia koskevaa tietoa tulee tiedustelutoimivaltuuksia käyttäen tietoon lähtökohtaisesti ns. sivuosumina. Rikostiedusteluun sen laajassa merkityksessä ei ole tällä hetkellä toimivaltuutta millään viranomaisella Suomessa, eikä voimassa ole asiaa koskevaa sääntelyä. Asiallisesti nykyisin poliisin oikeus tehdä käytännön toimenpiteitä kytkeytyy konkreettiseen rikostapahtumaan (syytä epäillä) tai sellaisen estämiseen (perusteltu syy olettaa syyllistyvän rikokseen) – tarvittaisiin kykyä puuttua jo uhkapotentiaaleihin ja heikkoihin / hiljaisiin signaaleihin. Siksi poliisi tarvitsee oman selkeän toimivaltuuden rikostiedusteluun ja kykyä nykyistä aiemmassa vaiheessa ennalta estää ennen asioiden realisoitumista varsinaisiksi teoiksi. Asiaa koskeva lainsäädäntö on parhaillaan valmistelussa Sisäministeriössä osana pääministeri Orpon hallitusohjelmaa (VN/27085/2023-SM-1).

Robin Lardot

Keskusrikospoliisin päällikkö, poliisineuvos

Mikko Eränen

Rikostarkastaja

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Poliisi 03.09.2025 klo 10:31. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

Jakelu

Hallintovaliokunta

Keskusrikospoliisi
poliisi.fi